

החבורה

יו"ל ע"י חבורת האברכים
ספינקא - אשדוד

בין בני החבורה

בעניין שאיפות

הקדמה:

עיקר העבודה שהנחיל לנו רבינו שליט"א בדרך האמונה הפשוטה מושתתת על הכרה בסיבות ובמסובב אותם. לפעמים הסיבות מגיעות לפני צומת הדרכים להיכן לנסוע לשבת או עם מי לצאת לטייל או ללמוד בחברותא, לכך ישנם סיבות המראות לאדם את הדרך אשר יעשה. הרבי שליט"א מדגיש שישנם סיבות ראשונות במעלה שהם לפני כל סיבה כזאת או אחרת, וכפי שאמר לר' גדי מלאך שהסיבות הראשונות הם התורה והמצוות, אחר כך האישה והילדים ורק אז הסיבה שלך היכן נוח לך יותר פה או שם, מי יותר מוצא חן בעיניך פלוני או אלמוני. ויש פעמים שהסיבות הם על מנת שנדע שמה שעבר עלינו הוא מאתו יתברך, כגון אם פספסנו אוטובוס או שישנם רצונות שלא באו על סיפוקם, אז יש את הסיבות שיראו לנו שהכל השגחה פרטית.

הרה"ח ישראל מן שליט"א:

כוונת המאמר "הלומד שלא לשמה בא לשמה" פירושה על פי הסבר רבינו שליט"א, שלומדים עבור כבוד, מושם לחץ חברתי או בגלל השידוכים, ואם יזכרו זאת בעת הלימוד אז יהיה הלימוד לשמה. אך לא רק. גם מי שיש לו שאיפות ללמוד והוא מונע מכוח החשק שקיבל פתאום ללמוד, גם זה סיבה מאת הבורא יתברך וגם בזה צריך לזכור שגם השאיפות שיש לך, גם כן מאתו יתברך. זאת הסיבה שלפני המעשה.

וצריך לזכור את הסיבה הזאת ואם לא מצליחים או מתייאשים ואין חשק להמשיך זה הסיבה לאחר המעשה שהיא באה בכדי שתפנים שהלימוד הנפלא הזה לא שלך אלא הגיע אליך מרצון עליון שהשתלשל בצורה של רצון שלך, ולכן למדת. אך מצד עצמך לא היית לומד.

כ"ק מרן עט"ר שליט"א:

המאור עיניים המבואר (בראשית, השוואות, ד"ה "כמושש חתן על כלה") כותב על קישוטי הכלה שהחתן נותן לכלתו, ועל ידי שהכלה עונדת אותם ומתגאה שזה המתנה מאת חתנה זה ההנאה שלו. כך גם אנו, עם ישראל שנקראים כלה, קיבלנו מבורא העולם הנקרא בשם חתן, את הקישוטים שלו שהם התורה הקדושה ומצוותיה ועל ידי שאנו לומדים את התורה ומקיימים את המצוות אנו מראים לעיני כל שאנו חפצים בו ובמתנתו. ואפילו לימוד שטחי, או אפילו רק שאיפה עזה ללמוד זה כבר חלק מהגאוה של הכלה על תכשיטיה שהם מחתנה הנעלה.

דבר הקודש בחבורה

ליל שישי שופטים אור
לה' אלול תשפ"א
שבע ברכות - אשדוד

תכלית הבריאה

חלק א'

לפני החטא - המחשבה הראשונה גאט!

כשהקב"ה ברא את העולם "האלוקים עשה את האדם ישר". ישר הכוונה "האלוקים עשה שייראו מלפניו", שנפחד ממנו. כאשר אדם הראשון נולד לא היה שום דבר, רק רבש"ע. אפילו שהתווספו אחר כך אשה, ילדים, מעביד, עובדים, וכדו' הכל היה ברור שזה רבש"ע! לפני חטא אדם הראשון מחשבה ראשונה היה גאט, לא היה משהו אחר.

אחר החטא - מאליו נמשך אל החיצוניות!

אחרי חטא אדם הראשון אכילת פרי עץ הדעת, 'מאליו נמשך אל החיצוניות'.

הקב"ה הזהיר את אדם הראשון אל תיגע ברע, כי ברגע שתיגע ברע, לא תהיה יותר אוטומטי איתו. יהיה לך רגשות כלפיו. אתה תתחיל להימשך אליו.

אמרו פעם לרב שטיינמן זיע"א שאצל הצדיקים המושכל ראשון הוא כעין רוח הקודש. נענה הרב שטיינמן ואמר אצלי המושכל ראשון זה לעשות הרע!

ר' אשר כותב שיש 'מחשבה ראשונה' ו'מחשבה שניה', וה'מחשבה ראשונה' זה היצר הרע. זה התוצאה של חטא אדם הראשון.

הכרת אדם וחווה את מצבם..

"ותפקחנה עיני שניהם ויידעו כי ערומים הם". פירש בעל ההפלאה שלא הראייה הפיזית זאת שהשתנתה. כי אם כן הלשון "ויידעו" אינו מובן, לכאורה "ויראו" היה מתאים יותר. אלא הם ראו אותו דבר מלפני כן. אלא הפירוש הנכון הוא שלפני החטא כאשר ראו גבר, אז במוחש ראו שזה בחינת י"ה. ראו אשה ידעו שזה בחינת ו"ה. ראו במוחש את הקב"ה בכל דבר! הוי"ה, אדנ"י, זו הייתה הדרך להתחבר לרבש"ע! לא היה מושג של מציאות כלל, הכל הוביל לחיבור לרבש"ע.

אך אחרי חטא אדם הראשון העסק השתבש. לא מחפשים את הפנימיות. "ותפקחנה עיני שניהם" - כבר לא ראו עם העיניים את הפנימיות. התחילו להסתכל אחר החיצוניות.

אז "ויידעו כי ערומים" - ידעו שאיבדו את היכולת לראות את הפנימיות, והם רואים משהו אחר.

תוצאות החטא - עירוב טוב ורע.

מאז, בכל דבר הרע והטוב נאבקים על השליטה. הם מעורבים כל הזמן בכל דבר. רק אתה יכול להחליט שיש פה נקודת אור, ולהכיר שהרע הוא בסך הכל קרש קיצה לטוב. אתה מחליט. אם תלך אחר הרע, הרע יבלע את הטוב וזאת תהיה המציאות לנגד עיניך, רע. אבל אם אתה יודע שהרע הוא לא יותר מבסיס לטוב, או כלשונו של רבינו שליט"א "מרכבה לטוב", ממילא גם הרע נהפך לטוב! ואז המעבר שעובר עליך יהיה תכליתו טוב!

בכל מעבר בחיים יש שני אפשרויות. אתה יכול לראות את המציאות כפי שהיא, וזה הרע, או להיפך. לראות את הסיבה, שהיא הטוב הגלום בתוך ההסתר, ולהתקשר לחיות הבורא שבתוך הרע.

מהלך אחד

(חבורה עקב)

מאמר בחבורה

חלק א'

בחבורה דיברו על התאונה הנוראה שהתרחשה בירושלים. אחד החברים היסב את תשומת ליבנו לעובדה שימים מספר קודם לכן אירע פיגוע בירושלים גופא ורוב הנפגעים יצאו בשלום ולא היו הרוגים בנפש, השבח לק-ל חי.

עוד סיפר שבפיגוע נורתה אישה צעירה שהייתה אמורה ללדת והצליחו להציל אותה ואת בנה, שנולד פג. וכן קרו עוד ניסים בפיגוע הנורא שהצליחו להציל את כל המעורבים בו. ולעומת זאת בתאונה האיומה לא הצליחו להציל את חיי האם הצעירה ושני בנותיה שנמצאו למוות ל"ע. הדבר בא ללמדנו שיד ה' בכל מקום. הוא המסבב והמוליך של כל ההתנהלות סביבנו. האירועים הללו יכולים להכניס לאנשים חשש לצאת לרחוב, אולי יבוא מחבל מהצד הזה, או אוטובוס שאיבד בלמים מהצד השני. אך באמת אם רצונו של הבורא יתברך שתחיה, גם מכונית תופת וטייל אטומי לא יצליחו לעשות לך מאומה!

ורצה החבר ללמד אותנו גם בכיוון ההפוך שלאחר כל אירוע מסעיר כזה או אחר מתחילים לחפש אשמים או כל מיני עוונות לתלות בהם את הקולר למה שאירע. לפעמים זה הפאות הארוכות לפעמים זה חיסוני הקורונה, ואולי בכלל כולנו צריכים להיות ברסלב ולרקוד על הרכבים ועל הכבישים. אך כפי שאמר רבינו שליט"א אחרי שוך הגל הראשון של הקורונה. כל מטרת הנגיף הזה היה להשיב את ליבנו לאבינו שבשמיים. ובמקום זאת אנו תולים את האשמה בממשלה, בסין וכדו' ומסבים את ליבנו מהסיבה האמיתית שהיא רצון ה' שנהיה דבקים. ואם לא יעשו זאת יגיע גם הגל השני השלישי והרביעי עד שיפנימו זאת.

חלק ב'

הבעלזער רבי זיע"א [שהיארצייט שלו חל בפרשת עקב] היה דן כל יהודי לכף זכות.

בעירתו היה שוחט שיצא לתרבות רעה ותלה שלט מעל חנותו "כאן מוכרים בשר חזיר". הרבי עבר ליד האטליז וראה את השלט ולהפתעת כולם התחיל לשבח את היהודי, ולימד עליו זכות באמרו שוודאי תלה את השלט בכדי למנוע מיהודים חרדים לדבר ה' להיכנס לחנות שלו.

אך אם היהודים לא נמצאים באחדות וחלילה הם בפירוד ובשנאה, יונקים מכך אומות העולם את הצלחותיהם על היהודים. [שפת אמת פרשת בא] וסיפר אחד החברים שלאחר שביקרו במחנה ההשמדה אושוויץ והזדעזעו מהמראות הקשים ענה לעומתם רבינו שליט"א ואמר "את הרציחות של הגרמנים רציתם לראות, אבל את הרציחות שהשתוללו בשטייטל'ך שנתנו לנאצים הארורים את הכוח לרצוח, בזה אתם מסרבים להכיר..". כמו כן שלח השבוע הרבי שליט"א מייל בזה הלשון "ואל יאמר אסתפק בזה שאני אדון אדם לכף זכות בזה שהבנתי את הנפש שלו, אלא צריך להשתדל ולעשות מאמץ להידבר עם הזולת עד שמצליח להרגיע אותו ולהעמיד אותו במקום הנכון. לתת לו הכוח לחשוב נכון ולעשות דברים נכונים".

חיות הרע מהיכן..

לרע אין חיות עצמית, החיות שלו זה ממה שאתה נותן לו! אם אתה לא תיתן את הטוב לא יהיה לו חיות. כאשר אכלת מעץ הדעת, ובמקום לראות את הרבש"ע בנפילה הזאת, הסתכלת על הרע, אז אתה בעצמך החיית את הרע!

הכאב אינו מציאות אלא סיבה. "מן המיצר קראתי י"ה". הכאב זה הרע שנלחם בך ולא נותן לך לראות את הטוב. הכאב בעצם צועק אליך, זה אתה פגמת! אתה נתת את כוח הקדושה לקליפה!

במעשה עם דוד המלך ע"ה בעת שנמלט מירושלים וראש הסנהדרין שמעי בן גירא קילל אותו נמרצות. הקליפה התלבשה על שמעי בן גירא, ושמעי בן גירא צעק עליו. דוד המלך עשה את המהלך שאם אתה מבין ש'אלוקים אמר לו קלל', אז סילקת את הכח של הרע, ושמעי בן גירא מתחרט בכלל על מה שהציק לך. אבל כל זמן שתביט על שמעי בן גירא בתור מציאות, אתה נותן לו כח להמשיך להציק ולקלל אותך!

אל תיתן לו כוחות! ייבש אותו!

אם תכיר שהרע אין לו חיות עצמית. זה לא מנשה זה הבורא יתברך. זאת אומרת זה לא מנשה שמציק לך, זה הניצוץ שרוצה להיגאל מהקליפה.

אבל הקליפה יודעת שברגע שאגאל את הקדושה היא תהיה מרוקנת מחיותה, לכן היא נלחמת עלהחיים שלה! כאשר אני מדבר לשון הרע ורכילות. אני כועס. יוצר מחלוקות. בזה אני נותן לה אחיזה.

אבל אם אני נותן הכנעה. 'זה לא מנשה זה הוא'. ממילא הניצוץ משתחרר ויוצא החוצה. והשליח לעורר אותי מתחרט בכלל למה עשה את זה.

כל פעולה מביאה פעולה נגדית. כשאתה שותק. הסטרא אחרא מתייבש והניצוץ משתחרר. שתיקה, שתיקה, מעבירין את רוע הגזירה.

די פינטע'ל פון ד'חבורה:

בחב"ד אומרים: הרשע עושה מה שבא לו. הבינוני עושה מה שצריך. והצדיק בא לו מה שצריך.

הרבי שליט"א תיקן שאצלנו אומרים: הרשע עושה מה שבא לו. הבינוני עושה מה שצריך. והצדיק רוצה לעשות מה שבא לו ונמע מכך, ויודע שהוא מעצמו היה עושה זאת.

אחד מבני החבורה

אחד החברים השתוקק לשבות אצל הרבי שליט"א בבני ברק, אך האשה אבתה להיות אצל הוריה בשבת קודש. לקראת יום חמישי נודע שההורים נוסעים לנופש והשניים נותרו נבוכים. לקראת סוף היום הגיעה לפתע הזמנה מצד קרובי משפחה שהזמינו אותם לשבת אחר שכבר זמן רב לא היו אצלם. המסקנה: אין עצה ותבונה לנגד ה'.

סיפר אחד החברים מעשה מר' יוסל חזן שליט"א תלמידו של הרא"ש זיע"א, שהיה מגיע לחתונות שלו שהיה מחתן את צאצאיו כאילו היה אורח ותו לא, והיה מתיישב באחד השולחנות ולא ב'מזרח', כי הרי הרבש"ע הוא זה שמנהל את השמחה ולא הוא.

והנה באחת החתונות הופיע יהודי, אח תועה, ושאל את המשתתפים בחתונה היכן המחותר והראו לו על המחותר של ר' יוסל שישב ב'מזרח'. ניגש אותו יהודי למחותן והעניק לו מעטפה ובה סכום כסף גדול שכיסה לו את כל הוצאות החתונה. למראה פניו המופתעות סיפר שהיה בטנק שנפגע במלחמת ששת הימים וקיבל על עצמו שייחתן זוג יהודי באם יינצל.

למחרת פגשו החברים את ר' יוסל חזן ותמהו בפניו איך זה שהוא שעבד עם עצמו להיות כל הזמן באמונה לא קיבל לידי את המעטפה השמנה.

ענה להם ר' יוסל שמכיוון שהוא החליט שהוא הולך עם הרבש"ע יד ביד הצליח לכסות את הוצאות מכספים שקיבל פה ושם טיפין טיפין, וזאת כדי שיישאר באמונה שלו ולא ייקח לעצמו מאומה. אך המחותרן שלא היה מצליח לעמוד במצב כזה של ביטול עצמי גמור, קיבל באחת את כל סכום הכסף שהיה צריך וחסל.

להערות: SH0583221530@GMAIL.COM או בטל: 0583221530

מזל טוב לידידנו הרה"ח שמעון פרידמן שליט"א לרגל נישואי בנו. מזל טוב לידידנו הרה"ח אליעזר ביכלר שליט"א והרה"ח נחמן לורנס שליט"א לרגל הולדת בניהם למזל טוב בשעטו"מ.